

Robert de Hoog (l)
en Jude Law

Johnny zijn

Robert de Hoog speelt een kleine, maar cruciale rol in Ivo van Hoves theaterthriller **Obsession**, die in Londen in première ging en nu te zien is op het Holland Festival. 'Johnny hangt de vrijheid aan als een nieuwe religie'.

DOOR ILSE VAN DER VELDEN

DIT is de eerste keer dat Van Hove een gemengde cast koos van Nederlandse en Britse acteurs. En dan meteen Jude Law. Hoe spannend was dat voor jullie, de acteurs?

'Het haalt je wel uit je comfortzone en dat is goed. Maar verder... Voor mij is Jude Law gewoon een goede acteur. Net zoals Hans Kesting. Hij is ook niet iemand die zijn sterrenstatus meeneemt naar de repetitie, integendeel, hij stelde zich vanaf het begin kwetsbaar op. Dat hij kiest om met ons in zee te gaan, zegt veel over hem. Hij kan makkelijk in het West End Macbeth gaan spelen, maar dat doet hij niet, hij kiest voor een kunstzinnige voorstelling met ons.'

Jij speelt Johnny, een kleine, maar absoluut cruciale rol in het stuk. Je bent Gino's tegenhanger, die staat voor abstracte waarden, zoals vrijheid en vrijgevochten mannelijkheid. Hoe speel je dat?

'Johnny is eigenlijk wat Gino zelf zou willen zijn. Hij zegt: laat los, laat maar waaien, kijk wat de dag je brengt. Dit is zijn geloof, Johnny hangt de vrijheid aan als een nieuwe religie. Heel aantrekkelijk. Iedereen wil weleens Johnny zijn, denk ik.'

Van Hove baseerde het stuk op Luchino Visconti's speelfilm Ossessione. Daarin heeft de relatie tussen Jonny en Gino een homo-seksuele lading.

'Toen de fascistische Italiaanse regering in 1943 de film zag, moest dat er meteen uit. Vond ik fascinerend. Homoseksualiteit bestond helemaal niet in hun ogen en dus kon dat ook niet verfilmd worden. In onze versie gaat het veel meer over zielsverwantschap.'

De lichaamstaal van Johnny is opvallend. Veel breed staan, de benen breed, de John Wayne-pose. Sowieso is de speelstijl in Obsession opvallend fysiek.

'Dat heeft te maken met het gigantische toneel van The Barbican, en nu ook weer in Carré. Als je in die zee van ruimte te los beweegt, verlies je aan kracht. Je moet fysiek sterke beelden creëren en gebaren maken die overkomen. Een beetje zoals een zanger een aria aflevert in een opera.'

JAN VERSWEYELD

Robert de Hoog (1988) won een Gouden Kalf voor beste acteur in de telefilm *Skin* (2008, Human), had in 2011 een bijrol in de film *War Horse* van Steven Spielberg, en speelde datzelfde jaar de hoofdrol in *Nova Zembla*. Zijn eerste Engelstalige hoofdrol speelde hij in de film *Love Eternal*. In 2013 trad De Hoog toe tot het ensemble van Toneelgroep Amsterdam. Behalve in *Obsession* is hij dit seizoen te zien in *De dingen die voorbijgaan* (beiden geregisseerd door Ivo van Hove) en in de reprises van *Husbands and Wives*, *Kings of War* en *The Fountainhead*.

Clara Calamai en Massimo Girotti in *Ossessione*

Obsession van **Ivo van Hove** zet grote emoties centraal: passie, haat, verraad, en de existentiële wanhoop van twee mensen wier bestaan is gestrand.

Het stuk vertelt het verhaal van de liefde tussen de ontevreden, bloedmooie huisvrouw Hanna (Halina Reijn) en Gino (Jude Law), een man die leeft van de wind en op een dag komt aanwaaien in het restaurant dat wordt gerund door Hanna en haar al

wat oudere brombeer van een man (Gijs Scholten van Aschat).

Daar staat de tijd stil. De geur van verveling hangt in de lucht en als ze de knappe Gino ontmoet, is er bij Hanna weinig voor nodig om de vonk te doen ontbranden. Hoe meer de liefde tussen hen opvlamt, hoe meer de echtgenoot in hun ogen verandert in een sta-in-de-weg en samen beramen ze een manier om van hem af te komen. Maar hun

Over opera gesproken: er klinken meerdere aria's. Maar ook Bruce Springsteen en Verdi's Requiem.

'*Obsession* is echt totaaltheater: je wordt meegenomen door de tekst, én de video-beelden én de muziek. De muziek legt echt een tweede laag; als je alle muziek achter elkaar afspeelt, heb je in essentie het hele verhaal gehoord.'

In een interview zei Jude Law dat het verhaal een paar keer is gepercoleerd, als koffie door de filter. Wat overblijft, is straffe espresso. Obsession is een aaneenrijging van emotionele hoogtespunten die samen de spanningshoogte vormen van dit stuk. Het is een dolle rit in de achtbaan.

'De tekst is inderdaad heel *straight*, daar zit geen ruis meer in. Al na een kwartier vraagt Hanna aan Gino: 'Kun je van me houden?' Je zit in een achtbaan, en die dendert door. Dit is geen *pleasing theater*.'

Hoe ben jij in aanraking gekomen met theater?

'Mijn ouders namen mij van kleins af aan mee. Een groot acteur vertelde me eens dat

Robert de Hoog: 'Obsession is echt totaaltheater: je wordt meegenomen door de tekst, de videobeelden én de muziek. De muziek legt een tweede laag; als je alle muziek achter elkaar afspeelt, heb je in essentie het hele verhaal gehoord.'

hij ook altijd mee moest met zijn ouders, maar dan naar klassieke concerten. Dat vond hij ontzettend saai, tot hij op een dag dertig seconden hoorde die zijn leven hebben veranderd. Zo is het met mij ook.'

Jullie werken krankzinnig hard. Is dat het waard?

'Ja. Je moet je er veel voor opgeven, je hebt geen privéleven. De remedie daartegen is gewoon doorgaan en niet zeuren. En genieten. Want dit is fantastisch. Deze week

passie blijkt verzengend en het rampzalige verloop van de gebeurtenissen vergiftigt hun relatie. Gino wil ontsnappen, maar zit al te zeer gevangen. Zelfs Johnny (Robert de Hoog), een oude vriend van Gino, kan hem niet meer redden.

Van Hove: 'Een gepassioneerd leven is wat we allemaal willen. Maar je kunt een formule 1-racewagen niet door de straten rijden, dat is onmogelijk.' Het toneelstuk is gebaseerd op de film *Ossessione* van Luchino Visconti uit 1943 en het is Van Hoves vierde Visconti-adaptatie, na *Rocco en zijn broers*, *Ludwig II* en *The Damned*. Toen de film uitkwam werd hij eerst verboden en later zelfs vernietigd door de fascistische Italiaanse regering, Visconti kon nog net één kopie redden. De zweem van homoseksualiteit tussen Gino en zijn oude vriend, was de machthebbers bijzonder onwelgevallig.

Het neorealisme van Visconti is er in de regie van Van Hove afgepeld, vertelde hij aan *The Financial Times*. 'Het is een genadeloze analyse van hevige verliefdheid. Het gaat over onze oerdriften. Het is iets dat duizend jaar geleden al bestond, vijftig jaar geleden, en vandaag de dag nog steeds.'

vlieg ik naar Taiwan, bij terugkomst moet ik meteen door naar Wenen en ja, dat is zwaar. Maar ik ben pas 28 en ik zie wel de hele wereld.'

Je was genomineerd voor een Emmy Award voor Skin. Wat heeft dat voor je gedaan? 'Je bedoelt aanbiedingen uit het buitenland? Kijk, mijn prioriteit ligt bij TGA. Dit is wat ik altijd heb gewild. Voor mij is Hollywood het summum niet. Wij staan met TGA aan de top. Dit is een droomleven.'

Volgend seizoen speel je de hoofdrol in het slot van de Couperus-cyclus De kleine zielen. Welke grote rollen zou je nog meer willen spelen?

'Ieder acteur wil Hamlet spelen, ook ik. Ik wacht rustig af. Ik geloof erin dat zoiets naar je toe komt als de tijd rijp is.'

Obsession, Toneelgroep Amsterdam, Carré, 8 t/m 18 juni

Holland Festival

ZATERDAG, NPO 2, 22.40-23.20 uur